

tage en Lov, som den første Dag, den bliver ført ud i Livet, vil blive overtraadt, jeg tør næsten sige i Tusinder af Tilfælde, og som kun vil vække Latter ud over Landet, synes jeg er latterligt. Og hvem skal kontrollere Bestemmelsens Overholdelse, og hvornaar er en Chauffør i Funktion? Naar Talen er om en Droskechauffør og vi bestemmer, at han er i Funktion fra det Tidspunkt, da han møder paa sit Arbejdssted, og til han forlader det, kan vi naturligvis nok blive enige om det. Men nu en privat Mand, der kører med sin egen Vogn, hvornaar er han i Funktion? Det Spørgsmaal vil jeg gerne rette direkte til den højtærede Justitsminister. Hvis han, som det ærede Medlem Hr. Sven nævnte, kører ud i Skoven eller aflægger en Visit, er han saa i Funktion, til han kommer hjem? Og naar han saa kommer hjem og maaske ikke er klar over, om han maaske skal ud at køre igen den Dag og saa indtager en ordentlig Dosis Spiritus, har han saa Lov til at køre ud igen? Det er en meget vanskelig Sag at være lovlydig Borger, naar man skal følge saadanne Love. Jeg mener derfor, at den Bestemmelse skulde vi helst se at faa ud af Loven. Jeg for mit Vedkommende vil stemme imod den og vil anbefale alle at gøre det samme, for det er et saa stort Indgreb i den personlige Frihed, at jeg ikke synes, vil kan gaa med til det. Noget andet er, at jeg er absolut Tilhænger af strenge Straffebestemmelser og absolut Fortabelse af Køretilladelse for den Mand eller Kvinde, der antræffes beruset ved Rattet. Men at vedtage saa latterlige Bestemmelser som disse vil jeg ikke være med til.

Bestemmelserne vedrørende Kørehastigheden er ogsaa ganske overordentlig slemme, og deres Overholdelse er ogsaa inkontrollabel. Hvorledes skulde man kunne kontrollere, om eet Køretøj maa køre 15, et andet Køretøj 18, et tredje 20 og et fjerde 24 Kilometer i Timen? Og hvorfor gaar man til en saa uvæsentlig Ændring, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Sven sagde, som at sætte Kørehastigheden ned med 5 km i Timen paa Landevejen? Jeg kan ikke indse Nytten deraf, og jeg kan ikke tro, det vil faa praktisk Betydning. Et saadant Tal som 45 km i Timen vil rimeligvis ret hyppigt blive overtraadt.

Med Hensyn til Lygtebestemmelserne er jeg ikke tilfreds med den Passus, der indeholdes under Punkt 30 i Lovforslagets § 1, om, at stærkt lysende Lygter skal saa vidt muligt afblændes eller erstattes af svagere lysende Lygter. Jeg saa hellere, at der blot kom til at staa „skal afblændes“, for jeg vilde være meget utilfreds med, om vi fik

paabudt saa svage Lygter, at det overhovedet ikke vilde genere de modgaaende Køretøjer. Det vilde da blive saa vanskeligt at køre paa Landevejen, at jeg tror, man vilde afstedkomme flere Ulykker end ved at køre med et stærkt Lys, som skal afblændes, saa snart man møder modgaaende Køretøjer.

Under Ændringsforslag Nr. 15 er der en Passus om, at naar der ved Sporvognsstoppesteder er et større Antal Passagerer, som skal af eller paa Sporvognen, er Motor-køretøjet forpligtet til at holde, naar Sporvognskonduktøren med en udstrakt Haand giver Tegn dertil. Det synes jeg er upraktisk; derved lægger man et Ansvar paa Sporvognskonduktørerne, som jeg tror, de meget vil betakke sig for at komme til at bære. Jeg tror, dette Punkt burde ændres derhen, at Motorkøretøjer skal standse ved Sporvognsstoppesteder, naar der er flere Passagerer, der skal af eller paa. Thi hvis Konduktøren er inde i Vognen, kan han jo ikke strække nogen Haand ud, og Chaufføren kan da med nogen Ret paaberaabe sig Loven og sige, at Konduktøren havde ikke strakt Haanden ud, og at han derfor havde Lov til at køre frem. Jeg synes, det er en mangelfuld og uheldigt formuleret Bestemmelse, der kun vil kunne føre til Misbrug, blandt andet af Konduktører, som af misforstaaet Magtfuldkommenhed standser Motorkøretøjet, hvor det ikke er nødvendigt.

Under Ændringsforslag Nr. 16 mener jeg, at man ved at indføre Bestemmelserne om Maaneskin og Arbejds kørsel gør Lygtevangen fuldkommen illusorisk. Hvad er det: Naar man ved Maaneskin kører gennem Skoven? Naar Maanen er omme bag Træerne og Skoven er helt mørk — og der er jo her i Landet mange Skovstrækninger —, hvorledes skal man saa drage Nytte af Maaneskinnet? Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund til at skaane Indehaverne af Hestekøretøjer for den Forsikring, som det i Virkeligheden er at føre en tændt Lygte. Her paalægger man Automobilisterne en Forsikringspligt for den Skade, de forvolder, men man kræver ikke noget som helst af andre vejfarende i Retning af at afværge saadan Skade. Det er urimeligt, finder jeg. Lygtevangen er i Virkeligheden ophævet, saa snart man gaar ind paa at fortolke den paagældende Bestemmelse paa denne Maade.

Jeg nævnte for under Punkt 30, at Justitsministeren skulde kunne foreskrive, hvilken Lysstyrke Lygterne maatte have. Denne Bestemmelse er jeg ikke glad ved, og jeg saa hellere, vi fik indført, at de stærkt